Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B ►M2 **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU**

3. oktoobri 1989,

aasta direktiiv 89/552/EMÜ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) ◄

(EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/36/EÜ, 30. juuni 1997	L 202	60	30.7.1997
►M2	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/65/EÜ, 11. detsember 2007	L 332	27	18.12.2007

▼B
▼M2

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU

3. oktoobri 1989,

aasta direktiiv 89/552/EMÜ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv)

▼B

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 57 lõiget 2 ja artiklit 66,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

koostöös Euroopa Parlamendiga, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

asutamislepingus sätestatud ühenduse eesmärkide hulka kuuluvad üha tugevama liidu loomine Euroopa rahvaste vahel, ühendusse kuuluvate riikide vaheliste lähedaste suhete edendamine, ühenduse riikide majandus- ja sotsiaalarengu tagamine Euroopat jagavate tõkete kõrvaldamiseks võetavate ühismeetmete abil, Euroopa rahvaste elutingimuste jätkuva parandamise soodustamine ning rahu ja vabaduse säilitamise ja tugevdamise tagamine;

asutamislepinguga nähakse ette ühisturu rajamine, sealhulgas teenuste vaba liikumise tõkete kaotamine liikmesriikide vahel ja sellise süsteemi sisseseadmine, mis tagab, et ühisturul ei toimu konkurentsimoonutusi;

mitmesuguste tehnoloogiate abil üle piiride edastatavad ringhäälingusaated on üks ühenduse eesmärkide saavutamise viise; tuleks võtta meetmeid, et võimaldada ja tagada üleminek siseriiklikelt turgudelt ühisele programmide tootmise ja levitamise turule ning luua ausa konkurentsi tingimused, ilma et see piiraks teleringhäälingu teenuste rolli avalike huvide teenimisel;

Euroopa Nõukogu on vastu võtnud piiriülese televisiooni Euroopa konventsiooni;

asutamislepinguga nähakse ette direktiivide väljaandmine õigusnormide kooskõlastamiseks, et hõlbustada tegevuse alustamist füüsilisest isikust ettevõtjana;

tavatingimustes on teleringhääling teenus asutamislepingus määratletud tähenduses;

asutamislepinguga nähakse ette kõikide tavaliselt tasu eest osutatavate teenuste vaba liikumine olenemata teenuste kultuurilisest või muust olemusest ja ilma piiranguteta liikmesriikide nende kodanike suhtes, kes elavad muus ühenduse riigis kui teenuse saajad;

televisiooniteenuste edastamise ja levitamise suhtes kohaldatuna on see õigus samuti erivorm ühenduse õiguse üldisemast põhimõttest, nimelt sõnavabadusest, mis sisaldub kõikide liikmesriikide ratifitseeritud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 10 lõikes 1; sel põhjusel peab teleprogrammide edastamist ja levitamist käsitlevate direktiivide väljaandmine tagama nende teenuste vaba liikumise eespool nimetatud artikli kohaselt ning ainult kõnealuse artikli lõikes 2 ja asutamislepingu artikli 56 lõikes 1 määratud piirangutega;

televisiooniorganisatsioonide ja kaabellevivõrgu operaatorite tegevust käsitlevates liikmesriikide õigusnormides ja haldusmeetmetes on erine-

([1]) EÜT C 179, 17.7.1986, lk 4.
([2]) EÜT C 49, 22.2.1988, lk 53ja EÜT C 158, 26.6.1989.
([3]) EÜT C 232, 31.8.1987, lk 29.

▼B

vusi, millest mõned võivad tõkestada ringhäälingusaadete vaba liikumist ühenduses ja põhjustada ühisturul konkurentsimoonutusi;

asutamislepingu kohaselt tuleb ühenduses kaotada kõik sellised ringhäälinguteenuste osutamise vabaduse piirangud;

selline piirangute kaotamine peab toimuma koos kohaldatavate õigusaktide kooskõlastamisega; nimetatud kooskõlastamine peab olema suunatud kõnealuse erialategevuse ning üldisemalt teabe ja ideede vaba liikumise hõlbustamisele ühenduses;

sellest tulenevalt on vajalik ja piisav, et kõikide ringhäälingusaadete osas täidetakse selle liikmesriigi õigusakte, kust need pärinevad;

käesoleva direktiiviga kehtestatakse miinimumnormid, mis on vajalikud ringhäälingusaadete edastamise vabaduse tagamiseks; seetõttu ei mõjuta direktiiv liikmesriikide ja nende ametiasutuste vastutust programmide korralduse — sealhulgas tegevusload, haldusalased load ja maksustamine — rahastamise ja sisu eest; seetõttu ei mõjutata liikmesriikide kultuurilise arengu sõltumatust ja kultuuri mitmekesisust ühenduses;

on vaja, et ühisturul täidetaks kõikide ühendusest pärinevate ja seal vastuvõtmiseks mõeldud ringhäälingusaadete, eelkõige teises liikmesriigis vastuvõtmiseks mõeldud ringhäälingusaadete osas päritoluliikmesriigi õigusakte, mida kohaldatakse selle liikmesriigi avalikkusele mõeldud ringhäälingusaadete suhtes, ja käesoleva direktiivi sätteid;

nõue, et päritoluliikmesriik peaks tagama ringhäälingusaadete vastavuse käesoleva direktiiviga kooskõlastatud siseriiklike õigusaktidega, on ühenduse õiguse kohaselt piisav tagamaks ringhäälingusaadete vaba liikumine, ilma et vastuvõtjaliikmesriikides teostataks samadel põhjustel teistkordset kontrolli; vastuvõtjaliikmesriik võib siiski erandjuhul ja eritingimustel ajutiselt peatada telesaadete taasedastamise;

on hädavajalik, et liikmesriigid tagavad kõikide selliste toimingute vältimise, mis võivad ohustada teleprogrammide vaba liikumist ja nendega kauplemist või mis võivad soodustada valitseva seisundi tekkimist, mis võib põhjustada televisiooni kaudu edastatava teabe ja kogu teabelevisektori mitmekesisuse ja vabaduse piiramist;

käesolev direktiiv piirdub ainult teleringhäälingu eeskirjadega, ilma et see piiraks ühenduse edaspidiste ühtlustavate õigusaktide kohaldamist, eriti nende kohustuslike nõuete täitmiseks, mis käsitlevad tarbijate kaitsmist ning äritehingute ja konkurentsi ausust;

sellest olenemata on kooskõlastamine vajalik, et hõlbustada kultuuriliste eesmärkidega programme tootvatel isikutel ja majandusharudel tegevuse alustamist ja jätkamist;

ühenduse kõiki era- ja avalikke teleprogramme käsitlevad miinimumnõuded Euroopa audiovisuaalsele toodangule on vahend eespool nimetatud majandusharudes tootmise, sõltumatu tootmise ja levitamise edendamiseks, täiendades muid vahendeid, mille kohta on ettepanekud sellesama eesmärgi edendamiseks juba tehtud või tegemisel;

seetõttu on vaja edendada liikmesriikide teletooteturgude kasvu, et saavutada vajalike investeeringute tagasisaamiseks piisav suurus mitte ainult ühiste eeskirjade kehtestamise teel, millega hõlvatakse siseriiklikud turud, vaid ka nähes Euroopa toodangule võimaluse korral ja asjakohaste vahenditega ette suurema osa kõikides liikmesriikides edastatavate teleprogrammide mahust; võimaldamaks nende eeskirjade kohaldamise ja eesmärkide saavutamise jälgimist, esitavad liikmesriigid komisjonile aruande käesoleva direktiiviga Euroopa päritoluga teostele ja sõltumatule toodangule reserveeritud saateaja osatähtsuse kohaldamise kohta; sellise osatähtsuse arvutamisel tuleb arvesse võtta Kreeka Vabariigi ja Portugali Vabariigi eriolukorda; komisjon peab teatama nendest aruannetest teistele liikmesriikidele ja lisab aruannetele vajaduse korral arvamuse, võttes eelkõige arvesse saavutatud edu võrreldes eelnenud aastatega, uute ringhäälingusaadete osakaalu programmis, uute televi-

▼B

sioonioorganisatsioonide eriasjaolusid ja väikese audiovisuaalse tootmisvõimsuse või kitsa keelealaga riikide eriolukorda;

selleks tuleks „Euroopa päritoluga teosed"määratleda nii, et see ei piiraks liikmesriikide võimalust ühenduse õigust täites ja käesoleva direktiivi eesmärke arvesse võttes seda määratlust kooskõlas artikli 3 lõikega 1 nende jurisdiktsiooni all olevate televisioonioorganisatsioonide suhtes täpsustada;

on oluline leida asjakohased ja ühenduse õigusega kooskõlas olevad vahendid ja menetlused, et edendada nende eesmärkide rakendamist, pidades silmas sobivate meetmete võtmist, et soodustada Euroopa audiovisuaalsete toodete tootmist, arendamist ja levitamist, eelkõige väikese tootmisvõimsuse või kitsa keelealaga riikides;

Euroopa toodangu arendamiseks võib kohaldada siseriiklikke toetuskavasid, kui need on kooskõlas ühenduse õigusega;

kohustus võimalust mööda edastada teatava osa jooksul saateajast ringhäälinguorganisatsioonidest sõltumatute tootjate toodetud sõltumatut toodangut soodustab uute teletoodangu allikate, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tekkimist; see pakub uusi võimalusi ja turuväljundeid loovatele annetele ning kultuurierialadel ja kultuuri valdkonnas töötavatele inimestele; liikmesriigid peaksid sõltumatu tootja mõiste määratlemisel seda eesmärki arvesse võtma, pöörates asjakohast tähelepanu väike- ja keskmise suurusega tootjatele ning lubades televisioonioorganisatsioonide ühistootmisega tegelevatel tütarettevõtjatel rahastamises osaleda;

liikmesriikidel on vaja võtta meetmeid tagamaks, et teose esimese kinolinastuse ja esimese telelinastuse vahele jääb teatav ajavahemik;

liikmesriigid võivad teatava keele aktiivse soodustamise võimaldamiseks kehtestada üksikasjalikumaid või rangemaid eeskirju, eelkõige keelenõuete osas, kui need eeskirjad on kooskõlas ühenduse õigusega, eriti kui neid ei kohaldata teistest liikmesriikidest pärinevate ringhäälingusaadete taasedastamise suhtes;

tarbijate kui televaatajate huvide täielikuks ja nõuetekohaseks tagamiseks on hädavajalik, et telereklaami suhtes kohaldataks teatavat hulka miinimumnorme ja -nõudeid ning et liikmesriikidel on õigus kehtestada üksikasjalikumaid või rangemaid eeskirju ja teatavatel asjaoludel seada nende jurisdiktsiooni all olevatele televisioonioorganisatsioonidele erinevaid tingimusi;

liikmesriigid, võttes asjakohaselt arvesse ühenduse õigust ja üksnes oma riigi territooriumile mõeldud ringhäälingusaadete suhtes, mida ei või otseselt ega kaudselt vastu võtta üheski teises liikmesriigis, peavad saama kehtestada erinevaid tingimusi reklaami paigutamisele ja erinevaid piirmäärasid reklaami mahule, et edendada kõnealust liiki ringhäälingusaateid;

on vaja keelata igasugune telereklaam, kus reklaamitakse sigarette ja muid tubakatooteid, sealhulgas kaudset liiki reklaam, kus, olgugi et ei nimetata otseselt tubakatooteid, üritatakse reklaamikeelust kõrvale hoida, kasutades tubakatoodete või selliste ettevõtjate marginimetusi, sümboleid või muid omaseid tunnusjooni, kelle teadaoleva või põhitegevuse hulka kuulub kõnealuste toodete tootmine või müük;

samamoodi on vaja keelata igasugune telereklaam ravimitele ja raviteenustele, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla ringhäälinguorganisatsioon kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel, ning kehtestada ranged nõuded alkoholitoodete telereklaamile;

pidades silmas sponsorluse suurenevat tähtsust programmide rahastamisel, tuleks kehtestada asjakohased eeskirjad;

lisaks sellele on vaja kehtestada eeskirjad alaealiste kehalise, vaimse ja moraalse arengu kaitsmiseks saadetes ja telereklaamis;

▼B

kuigi tavaliselt on televisiooniorganisatsioonidel kohustus tagada, et saadetes esitatakse asjaolusid ja sündmusi erapooletult, on sellest olenemata tähtis, et neil peaksid lasuma vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite osas sellised erikohustused, et iga isik, kelle õigustatud huve on kahjustatud edastatud teleprogrammi käigus esitatud väitega, võib kõnealust õigust või õiguskaitsevahendit tõhusalt kasutada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Mõisted

▼M2

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „audiovisuaalmeedia teenus" –

— asutamislepingu artiklites 49 ja 50 määratletud teenus, mis kuulub meediateenuse osutaja toimetusvastutuse alla ning mille põhiline otstarve on pakkuda üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses. Sellised audiovisuaalmeedia teenused on kas käesoleva artikli punktis e määratletud teleülekanded või käesoleva artikli punktis g määratletud tellitavad audiovisuaalmeedia teenused;

ja/või

— audiovisuaalsed ärilised teadaanded;

b) „saade" – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis moodustab meediateenuse osutaja koostatud kava või kataloogi raames eraldi elemendi ning mille vorm ja sisu on võrreldavad teleringhäälingu vormi ja sisuga. Saate näideteks on pikad mängufilmid, spordisündmuste ülekanded, situatsioonikomöödiad, dokumentaalfilmid, lastesaated ja algupärased lavastused;

c) „toimetusvastutus" – tõhus kontroll nii saadete valiku kui ka nende (teleülekannete puhul saatekava või tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul programmikataloogi) ülesehituse üle. Toimetusvastutus ei tähenda tingimata riigi õiguse kohast juriidilist vastutust osutatavate teenuste või sisu eest;

d) „meediateenuse osutaja" – füüsiline või juriidiline isik, kellel on toimetusvastutus audiovisuaalmeedia teenuse audiovisuaalse sisu valikul ja kes määrab selle esitamise viisi;

e) „teleringhääling" või „teleülekanne" (st lineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saatekava alusel saadete samaaegseks vaatamiseks;

f) „ringhäälinguorganisatsioon" – teleülekandeid edastav meediateenuse osutaja;

g) „tellitav audiovisuaalmeedia teenus" (st mittelineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saadete vaatamiseks kasutaja valitud ajal ja kasutaja isikliku taotluse põhjal, võttes aluseks meediateenuse osutaja valitud programmikataloogi;

h) „audiovisuaalne äriline teadaanne" – heliga või helita kujutised, mis on mõeldud majandustegevusega tegeleva füüsilise või juriidilise isiku kaupade, teenuste või maine otseseks või kaudseks reklaamimiseks. Sellised kujutised kaasnevad saatega või on sellesse lisatud tasu või muu samalaadse hüvitise eest või enese reklaamimiseks.

▼M2

Audiovisuaalse ärilise teadaande vormid on muu hulgas telereklaam, sponsorlus, otsepakkumised ja tootepaigutus;

i) „telereklaam” – igasugune kaubanduse, äri, oskustöö või kutsealaga seotud teadaanne, mida avalik-õiguslik isik või eraettevõtja või füüsiline isik edastab tasu või muu samalaadse hüvitise eest või enese reklaamimiseks, et reklaamida tasu eest pakutavaid kaupu või osutatavaid teenuseid, kaasa arvatud kinnisvara ning õigused ja kohustused;

j) „varjatud audiovisuaalne äriline teadaanne” – kaubatootja või teenuseosutaja kaupade, teenuste, nime, kaubamärgi või tegevuse esitamine saadetes sõnas või pildis, kui meediateenuse osutaja eesmärk on sellise esitusega pakkuda reklaami ja kui see võib avalikkust esituse olemuse osas eksitada. Sellist esitamist käsitatakse eelkõige tahtlikuna, kui seda tehakse tasu või samalaadse hüvitise eest;

k) „sponsorlus” – audiovisuaalmeedia teenuste osutamises või audiovisuaalsete teoste tootmises mitteosaleva avalik-õigusliku isiku või eraettevõtja või füüsilise isiku igasugune osalemine audiovisuaalmeedia teenuste või saadete rahastamises, eesmärgiga reklaamida oma nime, kaubamärki, mainet, tegevust või tooteid;

l) „otsepakkumine” – avalikkusele ringhäälingu kaudu edastatavad otsepakkumised kaupade turustamiseks ja teenuste osutamiseks tasu eest, kaasa arvatud kinnisvara ning õigused ja kohustused;

m) „tootepaigutus” – igasugune audiovisuaalse ärilise teadaande vorm, mis seisneb toote, teenuse või selle kaubamärgi kaasamises või sellele osutamises selliselt, et seda esitatakse saates tasu või samalaadse hüvitise eest;

n) i) „Euroopa päritolu teosed” on järgmised:

— liikmesriikidest pärinevad teosed;

— Euroopa Nõukogu piiriülese televisiooni Euroopa konventsiooni osalisteks olevatest kolmandatest Euroopa riikidest pärinevad teosed, mis vastavad punkti ii tingimustele;

— teosed, mis on toodetud ühistoodanguna ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud, audiovisuaalsektoriga seotud lepingute raames ja vastavad nendes lepingutes määratletud tingimustele.

— Teise ja kolmanda taande sätteid kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikidest pärinevate teoste suhtes ei kohaldata kõnealuses kolmandas riigis diskrimineerivaid meetmeid.

ii) Punkti i esimeses ja teises taandes nimetatud teosed on teosed, mis on põhiosas valminud koostöös ühes või mitmes punkti i esimeses ja teises taandes nimetatud riigis elavate autorite ja töötajatega, tingimusel et need teosed vastavad ühele järgmisest kolmest tingimusest:

— teose on valmistanud üks või mitu tootjat, kes on asutatud ühes või mitmes nimetatud riigis, või

— teoste tootmist jälgib ja kontrollib tegelikkuses üks või mitu tootjat, kes on asutatud ühes või mitmes nimetatud riigis, või

— nende riikide ühistootjate panus moodustab ühistootmise kogukuludest rohkem kui poole ja ühistootmist ei kontrolli üks ega mitu väljaspool kõnealuseid riike asutatud tootjat.

iii) Teoseid, mis ei ole Euroopa päritolu teosed punktis i määratletud tähenduses, kuid mis on toodetud liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete ühistootmislepingute raames, käsitatakse Euroopa päritolu teostena tingimusel, et ühenduse ühistootjad katavad suurema osa tootmise kogukuludest ja et tootmist ei kontrolli üks ega mitu väljaspool liikmesriikide territooriumi asutatud tootjat.

▼B

II PEATÜKK

Üldsätted

▼M2

Artikkel 2

1. Iga liikmesriik tagab, et kõik tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate edastatavad audiovisuaalmeedia teenused on kooskõlas asjaomases liikmesriigis avalikkusele mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatava õigussüsteemi normidega.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel kuuluvad liikmesriigi jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutajad:

a) kes on asutatud lõike 3 kohaselt kõnealuses liikmesriigis või

b) kelle suhtes kohaldatakse lõiget 4.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse meediateenuse osutajat liikmesriigis asutatuna järgmistel juhtudel:

a) meediateenuse osutaja peakorter asub kõnealuses liikmesriigis ja audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetuslikud otsused tehakse selles liikmesriigis;

b) kui meediateenuse osutaja peakorter asub ühes liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetuslikud otsused tehakse teises liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus töötab oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest. Kui oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest töötab mõlemas liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus paikneb tema peakorter. Kui oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest ei tööta kummaski liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus ta kõigepealt alustas oma tegevust, kooskõlas selle liikmesriigi õigusega, tingimusel et ta säilitab selle liikmesriigi majandusega püsiva ja tegeliku sideme;

c) kui meediateenuse osutaja peakorter asub liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad otsused tehakse kolmandas riigis, või vastupidi, käsitatakse meediateenuse osutajat kõnealuses liikmesriigis asutatuna tingimusel, et oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest töötab selles liikmesriigis.

4. Meediateenuse osutajad, kelle suhtes lõike 3 sätteid ei kohaldata, käsitatakse liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvatena järgmistel juhtudel:

a) nad kasutavad selles liikmesriigis asuvat satelliitside juhtimiskeskust;

b) kuigi nad ei kasuta selles liikmesriigis asuvat satelliitside juhtimiskeskust, kasutavad nad sellele liikmesriigile kuuluvat satelliitvõimsust.

5. Kui küsimust, millisel liikmesriigil on jurisdiktsioon, ei saa lahendada vastavalt lõigetele 3 ja 4, loetakse pädevaks see liikmesriik, kus meediateenuse osutaja on asutatud asutamislepingu artiklite 43–48 tähenduses.

6. Käesolevat direktiivi ei kohaldata üksnes kolmandates riikides vastuvõtmiseks mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes, mida ühe või mitme liikmesriigi üldsus ei võta otseselt ega kaudselt vastu standardsete tarbijatele ettenähtud seadmetega.

▼M1

Artikkel 2a

▼M2

1. Liikmesriigid tagavad teistest liikmesriikidest pärinevate audiovisuaalmeedia teenuste vastuvõtmisvabaduse ega piira nende taasedastamist oma territooriumil põhjustel, mis kuuluvad käesoleva direktiiviga koordineeritavatesse valdkondadesse.

2. Teleringhäälingu puhul võivad liikmesriigid teha lõike 1 sätetest ajutiselt erandeid, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) teisest liikmesriigist edastatav teleülekanne rikub selgelt, oluliselt ja raskelt artikli 22 lõike 1 või 2 ja/või artikli 3b sätteid;

▼M1

b) eelnenud 12 kuu jooksul on ringhäälinguorganisatsioon punktis a nimetatud sätteid rikkunud vähemalt kaks korda;

c) asjaomane liikmesriik on ringhäälinguorganisatsioonile ja komisjonile kirjalikult teatanud väidetavatest rikkumistest ja meetmetest, mida ta kavatseb võtta, kui taoline rikkumine toimub uuesti;

d) nõupidamised edastava liikmesriigi ja komisjoniga ei ole andud rahuldavat lahendust 15 päeva jooksul alates punktis c nimetatud teatamisest ja väidetav rikkumine on jätkuv.

Kahe kuu jooksul alates liikmesriigi võetud meetmetest teatamisest otsustab komisjon, kas need meetmed on ühenduse õigusega kooskõlas. Kui komisjon otsustab, et need meetmed ei ole ühenduse õigusega kooskõlas, nõutakse liikmesriigilt kõnealuste meetmete kohaldamise viivitamata lõpetamist.

3. Lõige 2 ei piira ühegi menetluse, õiguskaitsevahendi ega sanktsiooni kohaldamist kõnealuse rikkumise suhtes selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla asjaomane ringhäälinguorganisatsioon kuulub.

▼M2

4. Tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul võib liikmesriik võtta meetmeid erandi tegemiseks lõikest 1 asjaomase teenuse puhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) meetmed:

i) on vajalikud ühel järgmistest põhjustest:

— riiklik poliitika, eelkõige kuritegude ennetamine, uurimine, avastamine ja nende eest vastutusele võtmine, sealhulgas alaealiste kaitse ning võitlus rassilise, soolise, usulise ja rahvusliku vaenu õhutamisega ja üksikisikuid puudutava inimväärikuse rikkumisega;

— rahvatervise kaitse;

— avalik julgeolek, sealhulgas riigi julgeoleku ja kaitse tagamine;

— tarbijate, sealhulgas investorite kaitse;

ii) võetakse tellitava audiovisuaalmeedia teenuse vastu, mis takistab punktis i nimetatud eesmärkide saavutamist või kujutab endast tõsist ohtu nende eesmärkide saavutamisele;

iii) on nende eesmärkidega proportsionaalsed;

b) enne kõnealuste meetmete võtmist ja piiramata kohtumenetlusi, kaasa arvatud esialgsed menetlused ja eeluurimise raames võetud sammud, on liikmesriik:

— taotlenud liikmesriigilt, kelle jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, meetmete võtmist ja viimane pole neid võtnud või need on olnud ebapiisavad;

— teatanud komisjonile ja liikmesriigile, kelle jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, oma kavatsusest võtta selliseid meetmeid.

▼M2

5. Liikmesriigid võivad edasilükkamatutel juhtudel teha erandeid lõike 4 punktis b ettenähtud tingimustest. Sellisel juhul teavitatakse meetmetest võimalikult kiiresti komisjoni ja liikmesriiki, kelle jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, näidates põhjused, miks liikmesriik peab juhtumit edasilükkamatuks.

6. Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmeid, uurib komisjon võimalikult kiiresti, kas teatatud meetmed vastavad ühenduse õigusele. Kui komisjon otsustab, et meetmed ei ole kooskõlas ühenduse õigusega, palub komisjon kõnealusel liikmesriigil loobuda mis tahes kavandatud meetmete võtmisest või lõpetada nende võtmise viivitamatult.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid võivad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatelt meediateenuse osutajatelt nõuda käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades üksikasjalikumate või rangemate eeskirjade järgimist, tingimusel et need eeskirjad on kooskõlas ühenduse õigusega.

2. Juhul kui liikmesriik:

a) on lõike 1 kohaselt kasutanud vabadust võtta vastu üksikasjalikumad või rangemad avalikel huvidel põhinevad eeskirjad ning

b) leiab, et teise liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluv ringhäälinguorganisatsioon edastab teleülekannet, mis tervikuna või millest peamine osa on suunatud tema territooriumile,

võib ta võtta ühendust jurisdiktsiooni omava liikmesriigiga kõikidele tekkinud probleemidele vastastikku rahuldava lahenduse leidmiseks. Esimese liikmesriigi põhjendatud taotluse kättesaamisel esitab jurisdiktsiooni omav liikmesriik ringhäälinguorganisatsioonile nõude järgida kõnealuseid avalikel huvidel põhinevaid eeskirju. Jurisdiktsiooni omav liikmesriik teatab esimesele liikmesriigile saadud tulemustest kahe kuu jooksul pärast nimetatud taotluse saamist. Kumbki liikmesriik võib paluda artikli 23a kohaselt asutatud kontaktkomiteel kõnealune juhtum läbi vaadata.

3. Kui esimese liikmesriigi hinnangul:

a) ei ole lõike 2 kohaldamise kaudu saadud tulemused rahuldavad ning

b) kõnealune ringhäälinguorganisatsioon on asutatud jurisdiktsiooni omavas liikmesriigis, eesmärgiga hoiduda käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondadele kehtestatud rangematest eeskirjadest, mis oleksid tema suhtes kohaldatavad juhul, kui oleks asutatud esimesena nimetatud liikmesriigis,

võib esimene liikmesriik võtta asjakohased meetmed kõnealuse ringhäälinguorganisatsiooni vastu.

Sellised meetmed peavad olema objektiivselt vajalikud, neid tuleb kohaldada mittediskrimineerival viisil ning need peavad olema taotletavate eesmärkidega proportsionaalsed.

4. Liikmesriik võib võtta lõike 3 kohaseid meetmeid üksnes siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) ta on teatanud komisjonile ja liikmesriigile, kus ringhäälinguorganisatsioon on asutatud, oma kavatsusest võtta selliseid meetmeid, põhjendades samal ajal oma hinnangu aluseid, ja

b) komisjon on otsustanud, et need meetmed on kooskõlas ühenduse õigusega ning eelkõige et neid meetmeid lõigete 2 ja 3 alusel võtva liikmesriigi tehtud hinnangud on nõuetekohaselt põhjendatud.

5. Komisjon teeb otsuse, kas meetmed on kooskõlas ühenduse õigusega, kolme kuu jooksul alates lõike 4 punkti a kohase teate saamisest. Kui komisjon otsustab, et meetmed ei ole kooskõlas ühenduse õigusega, loobub kõnealune liikmesriik kavandatud meetmete võtmisest.

▼M2

6. Liikmesriigid tagavad asjakohaste vahenditega ja oma õigusaktide raames, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad järgivad tegelikult käesoleva direktiivi sätteid.

7. Liikmesriigid soodustavad kaas- ja/või eneseregulеerimise korda siseriiklikul tasandil käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades nende õigussüsteemide poolt lubatud ulatuses. Kõnealune kord peab olema asjaomaste liikmesriikide põhiliste sidusrühmade seas laialt aktsepteeritud ja nägema ette tõhusa jõustamise.

8. Direktiivi 2000/31/EÜ kohaldatakse täies ulatuses, kui käesolevas direktiivis ei ole teisiti sätestatud. Kui direktiivi 2000/31/EÜ säte on vastuolus käesoleva direktiivi sättega, siis kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, kui käesolevas direktiivis ei ole teisiti sätestatud.

IIa PEATÜKK

Kõikide audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatavad sätted

Artikkel 3a

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad audiovisuaalmeedia teenuse osutajad teevad teenuse vastuvõtjatele kergesti, vahetult ja püsivalt kättesaadavaks vähemalt järgmise teabe:

a) meediateenuse osutaja nimi;

b) meediateenuse osutaja asutamiskoha geograafiline aadress;

c) meediateenuse osutaja andmed, kaasa arvatud tema elektronposti aadress või veebileht, mille kaudu saab temaga vahetult, tõhusalt ja kiiresti ühendust võtta;

d) rakendatavuse korral pädevad reguleerivad või järelevalveasutused.

Artikkel 3b

Liikmesriigid tagavad asjakohaste meetmetega, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad audiovisuaalmeedia teenused ei sisalda vihkamisele õhutamist soo, rassilise või etnilise päritolu või usutunnistuse alusel.

Artikkel 3c

Liikmesriigid ergutavad oma jurisdiktsiooni alla kuuluvaid meediateenuse osutajaid tagama, et nende teenused tehakse järk-järgult kättesaadavaks nägemis- ja kuulmispuudega inimestele.

Artikkel 3d

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad ei edasta kinematograafiateoseid väljaspool õiguste valdajatega kokkulepitud ajavahemikku.

Artikkel 3e

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate poolt edastatavad audiovisuaalsed ärilised teadaanded vastavad järgmistele nõuetele:

a) audiovisuaalsed ärilised teadaanded peavad olema sellistena hõlpsasti äratuntavad. Varjatud audiovisuaalsed ärilised teadaanded on keelatud;

▼M2

b) audiovisuaalsetes ärilistes teadaannetes ei tohi kasutada alalävisele tajule suunatud võtteid;

c) audiovisuaalsed ärilised teadaanded ei tohi:

i) kahjustada inimväärikuse austamist;

ii) sisaldada ega soodustada mis tahes diskrimineerimist soo, rassilise või etnilise päritolu, rahvuse, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel;

iii) soodustada tervist või ohutust kahjustavat käitumist;

iv) soodustada keskkonnakaitset tõsiselt kahjustavat käitumist;

d) sigarettide ja muude tubakatoodetega seotud audiovisuaalsete äriliste teadaannete kõik vormid on keelatud;

e) audiovisuaalsed ärilised teadaanded alkohoolsete jookide kohta ei tohi olla suunatud konkreetselt alaealistele ega või propageerida selliste jookide liigset tarbimist;

f) audiovisuaalsed ärilised teadaanded selliste ravimite ja raviteenuste kohta, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel, on keelatud;

g) audiovisuaalsed ärilised teadaanded ei tohi põhjustada füüsilist ega moraalset kahju alaealistele. Seega ei või nad otseselt keelitada alaealisi ostma või rentima toodet või teenust, kasutades ära nende kogenematust või kergeusklikkust, otseselt ärgitada neid veenma oma vanemaid või teisi ostma reklaamitavat toodet või teenust, kasutada ära alaealiste usaldust vanemate, õpetajate või muude isikute suhtes ega põhjendamatult näidata alaealisi ohtlikes olukordades.

2. Liikmesriigid ja komisjon ergutavad meediateenuse osutajaid töötama välja tegevusjuhendi, mis käsitleks lastesaadete ajal või lastesaadetes edastatavaid asjakohatuid audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid toitumisalase või füsioloogilise mõjuga toitaineid ja muid aineid sisaldavate toitude ja jookide kohta, eelkõige nende kohta, mis sisaldavad rasva, trans-rasvhappeid, soola/naatriumi ja suhkruid, mille liigne tarbimine toidus tervikuna ei ole soovitatav.

Artikkel 3f

1. Spondeeritavad audiovisuaalmeedia teenused või saated peavad vastama järgmistele nõuetele:

a) saadete sisu või teleülekannete puhul nende edastamisaega ei tohi mingil juhul mõjutada viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuslikule sõltumatusele;

b) nende abil ei tohi otseselt soodustada kaupade või teenuste ostmist või rentimist, eelkõige tehes konkreetseid müüki edendavaid vihjeid kõnealuste kaupade või teenuste suhtes;

c) vaatajaid tuleb selgelt teavitada sponsorlepingu olemasolust. Spondeeritavad saated tuleb selgelt eristada, kasutades saate seisukohalt sobival viisil sponsori nime, logo ja/või muud sümbolit, nagu viidet sponsori toodetele või teenustele või eristavat märgistust saate alguses, lõpus ja/või selle kestel.

2. Audiovisuaalmeedia teenuseid või saateid ei tohi spondeerida ettevõtted, kelle põhitegevuseks on sigarettide ja muude tubakatoodete tootmine ja müük.

3. Ettevõtted, kes tegelevad muu hulgas ravimite valmistamise või müügiga ja raviteenuste osutamisega, võivad nende spondeeritavates audiovisuaalmeedia teenustes või saadetes reklaamida ettevõtja nime või mainet, kuid ei tohi reklaamida selliseid konkreetseid ravimeid ega raviteenuseid, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla

▼M2

meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel.

4. Uudistesaateid ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevaid saateid ei tohi spondeerida. Liikmesriigid võivad keelata sponsori logo näitamise lastesaadete, dokumentaalfilmide ja religioosse sisuga saadete ajal.

Artikkel 3g

1. Tootepaigutus on keelatud.

2. Erandina lõikest 1 on tootepaigutus, kui liikmesriik ei otsusta teisiti, vastuvõetav:

— kinematograafiateostes, filmides ja seeriafilmides (seriaalides), mis on valmistatud audiovisuaalmeedia teenuste jaoks, spordisaadetes ja meelelahutussaadetes, või

— kui selle eest ei võeta tasu, vaid pakutakse tasuta teatud kaupu ja teenuseid, näiteks saate tootmiseks vajalikud rekvisiidid ja auhinnad, eesmärgiga need saatesse lisada.

Esimeses taandes sätestatud erandit ei kohaldata lastesaadete suhtes.

Saated, mis sisaldavad tootepaigutust, peavad täitma vähemalt kõiki järgmisi nõudeid:

a) nende sisu ja teleülekannete puhul nende edastamisaega ei mõjutata mingil juhul viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuslikule sõltumatusele;

b) nende abil ei soodustata otseselt kaupade või teenuste ostmist või rentimist, eelkõige tehes konkreetseid müüki edendavaid vihjeid kõnealuste kaupade või teenuste suhtes;

c) nad ei tõsta kõnealust toodet alusetult esile;

d) vaatajaid teavitatakse selgelt tootepaigutuse olemasolust. Vaatajate võimaliku segaduse vältimiseks märgistatakse tootepaigutust sisaldavad saated asjakohaselt saate alguses ja lõpus ning pärast reklaamipausi.

Erandkorras võivad liikmesriigid loobuda punktis d sätestatud nõuete kohaldamisest, tingimusel et kõnealust saadet ei ole tootnud ega tellinud meediateenuse osutaja ise ega temaga seotud ettevõte.

3. Igal juhul ei tohi saated sisaldada järgmiste toodete paigutust:

— tubakatooted või sigaretid või selliste ettevõtete tootepaigutus, kelle põhitegevuseks on sigarettide ja muude tubakatoodete tootmine ja müük, või

— konkreetsed ravimid või raviteenused, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 sätteid kohaldatakse üksnes nende saadete suhtes, mis on toodetud pärast 19. detsembrit 2009.

IIb PEATÜKK

Üksnes tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatavad sätted

Artikkel 3h

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad tellitavad audiovisuaalmeedia teenused, mis võivad tõsiselt kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut, tehakse kättesaadavaks üksnes

▼M2

viisil, mis tagab selle, et alaealised tavaliselt selliseid tellitavaid audiovisuaalmeedia teenuseid ei kuule ega näe.

Artikkel 3i

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad tellitavad audiovisuaalmeedia teenused edendavad asjakohaste meetmetega Euroopa päritolu teoste tootmist ja kättesaadavust, kui see on teostatav. Selline edendamine võib muu hulgas olla seotud selliste teenuste poolt antava rahalise toetusega Euroopa päritolu teoste tootmiseks ja neid teoseid käsitlevate õiguste omandamiseks või Euroopa päritolu teoste osakaalu ja/või nende esiletoomisega tellitava audiovisuaalmeedia teenuse pakutavates programmikataloogides.

2. Liikmesriigid annavad komisjonile hiljemalt 19. detsembril 2011 ja seejärel iga nelja aasta järel aru lõike 1 rakendamisest.

3. Komisjon annab liikmesriikide esitatud teabe ja sõltumatu uuringu alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru lõike 1 kohaldamise kohta, võttes arvesse turu ja tehnika arengut ning kultuurilise mitmekesisuse eesmärki.

IIc PEATÜKK

Ainuõigused ja lühiuudiste edastamine teleringhäälingus

Artikkel 3j

1. Iga liikmesriik võib kooskõlas ühenduse õigusega võtta meetmeid tagamaks, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad ringhäälinguorganisatsioonid ei edasta sündmusi, mida kõnealune liikmesriik käsitleb ühiskonnale väga tähtsatena, ainuõiguslikult ega viisil, millega võetakse oluliselt osalt kõnealuse liikmesriigi elanikkonnast võimalus jälgida sellised sündmusi otseülekande või hilisema edastusena tasuta televisioonis. Kui liikmesriik võtab sellised meetmed, koostab ta loetelu määratletud riiklikest või mitteriiklikest sündmustest, mida ta käsitab ühiskonnale väga tähtsatena. Liikmesriik teeb seda selgel ja läbipaistval viisil ning aegsasti. Seda tehes määrab asjaomane liikmesriik samuti, kas need sündmused peaksid olema kättesaadavad täieliku või osalise otseülekandena või siis täieliku või osalise hilisema edastusena, kui viimane on objektiivsetel põhjustel avalikkuse huvides vajalik või asjakohane.

2. Liikmesriigid teatavad lõike 1 kohaselt võetud või võetavatest meetmetest viivitamata komisjonile. Kolme kuu jooksul alates teatamisest kontrollib komisjon selliste meetmete vastavust ühenduse õigusele ja edastab need teistele liikmesriikidele. Komisjon palub artikli 23a kohaselt asutatud kontaktkomiteel esitada arvamus. Komisjon avaldab võetud meetmed viivitamata *Euroopa Liidu Teatajas* ja vähemalt kord aastas liikmesriikide võetud meetmete koondloendi.

3. Liikmesriigid tagavad asjakohaste vahenditega oma õigusaktide raames, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad ringhäälinguorganisatsioonid ei kasuta pärast käesoleva direktiivi avaldamiskuupäeva nende ostetud ainuõigusi nii, et sellega võetakse oluliselt osalt teise liikmesriigi elanikkonnast võimalus jälgida nimetatud teise liikmesriigi poolt kooskõlas lõigetega 1 ja 2 määratletud sündmusi täieliku või osalise otseülekandena või siis täieliku või osalise hilisema edastusena, kui viimane on objektiivsetel põhjustel avalikkuse huvides vajalik või asjakohane, nagu nimetatud teine liikmesriik on lõike 1 kohaselt määranud.

Artikkel 3k

1. Liikmesriigid tagavad, et lühiuudiste puhul ei jäeta teistes liikmesriikides asutatud ringhäälinguorganisatsioone ilma juurdepääsust õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel üldsusele suurt

▼M2

huvi pakkuvatele üritustele, mida edastab nende jurisdiktsiooni alla kuuluv ringhäälinguorganisatsioon ainuõiguse alusel.

2. Kui juurdepääsu taotleva ringhäälinguorganisatsiooniga samas liikmesriigis asutatud teine ringhäälinguorganisatsioon on omandanud ainuõiguse kõnealuse sündmuse puhuks, tuleb juurdepääsu taotleda sellelt ringhäälinguorganisatsioonilt.

3. Liikmesriigid tagavad sellise juurdepääsu, võimaldades ringhäälinguorganisatsioonidel vabalt valida edastava ringhäälinguorganisatsiooni signaalist lühilõike, viidates juhul, kui see on praktilistel kaalutlustel võimalik, vähemalt nende allikale.

4. Alternatiivina lõikele 3 võib liikmesriik luua võrdväärse süsteemi, millega saadakse õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel juurdepääs teiste vahendite abil.

5. Selliseid lühilõike kasutatakse üksnes üldistes uudistesaadetes ning neid võib kasutada tellitavates audiovisuaalmeedia teenustes ainult siis, kui sama meediateenuse osutaja pakub sama saadet hiljem.

6. Ilma et see piiraks lõigete 1–5 kohaldamist, tagavad liikmesriigid kooskõlas nende õigussüsteemide ja tavadega, et määratakse kindlaks selliste lühilõikude kasutamist puudutavad tingimused ja kord, eelkõige igasugune hüvitamiskord, lühilõikude maksimumpikkus ja nende edastamisele seatud ajapiirangud. Kui nähakse ette hüvitis, ei ületa see juurdepääsu tagamisega otseselt seotud lisakulusid.

▼B

III PEATÜKK

Teleprogrammide levitamise ja tootmise edendamine

Artikkel 4

1. Võimaluse korral tagavad liikmesriigid asjakohaste vahenditega, et ringhäälinguorganisatsioonid reserveerivad ►M2 ——————— ◄ Euroopa päritoluga teostele suurema osa oma saateajast, välja arvatud uudiste, spordisündmuste, ajaviitemängude, reklaami ►M1 teleteksti ning otsepakkumiste ◄ edastamiseks määratud aeg. Selline osakaal tuleks saavutada järk-järgult, täites asjakohaseid nõudeid ja pidades silmas ringhäälinguorganisatsiooni kohustust pakkuda oma vaatajaskonnale nii teabe-, haridus-, kultuuri- kui ka meelelahutussaateid.

2. Kui lõikes 1 sätestatud osakaalu ei ole võimalik saavutada, ei tohi see olla väiksem kui 1988. aasta keskmine asjaomases liikmesriigis.

Kreeka Vabariigi ja Portugali Vabariigi puhul asendatakse 1988. aasta 1990. aastaga.

3. Alates 3. oktoobrist 1991esitavad liikmesriigid komisjonile iga kahe aasta tagant aruande käesoleva artikli ja artikli 5 kohaldamise kohta.

Selles aruandes sisaldub eelkõige statistiline ülevaade käesolevas artiklis ja artiklis 5 nimetatud osakaalude saavutamisest iga teleprogrammi osas, mis kuulub asjaomase liikmesriigi jurisdiktsiooni alla, ning kõnealuse osakaalu mittesaavutamise korral iga üksikjuhu põhjused ja osakaalu saavutamiseks võetud või kavandatavad meetmed.

Komisjon teatab nendest aruannetest, millele ta lisab vajaduse korral arvamuse, teistele liikmesriikidele ja Euroopa Parlamendile. Komisjon tagab, et käesolevat artiklit ja artiklit 5 kohaldatakse kooskõlas asutamislepingu sätetega. Komisjon võib oma arvamuses eelkõige arvesse võtta saavutatud edu võrreldes eelnenud aastatega, uute ringhäälingusaadete osakaalu programmist, uute televisiooniorganisatsioonide eriasjaolusid ja väikese audiovisuaalse tootmisvõimsuse või kitsa keelealaga riikide eriolukorda.

▼B

4. Hiljemalt viienda aasta lõpus alates käesoleva direktiivi vastuvõtmisest kontrollib nõukogu käesoleva artikli rakendamist komisjoni aruande põhjal, millele on lisatud komisjoni arvates asjakohased muutmisettepanekud.

Selleks võetakse komisjoni aruandes lõike 3 alusel liikmesriikide esitatud teabe põhjal eelkõige arvesse ühenduse turu arengut ja rahvusvahelist olukorda.

Artikkel 5

Võimaluse korral tagavad liikmesriigid asjakohaste vahenditega, et ringhäälinguorganisatsioonid reserveerivad ringhäälinguorganisatsioonidest sõltumatute tootjate loodud Euroopa päritoluga teostele vähemalt 10 % oma saateajast, välja arvatud uudiste, spordisündmuste, ajaviitemängude, reklaami ►M1 teleteksti ning otsepakkumiste ◄ edastamiseks määratud aeg, või liikmesriigi äranägemisel vähemalt 10 % oma programmide eelarvest. Selline osakaal tuleks saavutada järk-järgult, täites asjakohaseid nõudeid ja pidades silmas ringhäälinguorganisatsiooni kohustust pakkuda oma vaatajaskonnale nii teabe-, haridus-, kultuuri- kui ka meelelahutussaateid; see tuleb saavutada piisava osakaalu reserveerimisega uutele teostele, s.o teostele, mis edastatakse viie aasta jooksul alates nende valmistamisest.

▼M2

———

▼M1

———

Artikkel 9

Käesolevat peatükki ei kohaldata telesaadete suhtes, mis on mõeldud kohalikule vaatajaskonnale ja mis ei kuulu siseriikliku televõrgu alla.

▼B

IV PEATÜKK

▼M2

Telereklaam ja otsepakkumine

Artikkel 10

1. Telereklaam ja otsepakkumised on hõlpsasti äratuntavad ja eristatavad toimetatavast sisust. Ilma et see piiraks uute reklaamitehnikate kasutamist, hoitakse telereklaam ja otsepakkumised saate muudest osadest lahus optiliste ja/või akustiliste ja/või ruumiliste vahendite abil.

2. Eraldiseisvad reklaami- ja otsepakkumise lõigud (v.a spordisündmuste ülekannetes) on erand.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid tagavad reklaami või otsepakkumise edastamisel saadete ajal, et saadete terviklikkust, võttes arvesse saate loomulikke pause, kestust ja laadi, ning õiguste valdajate õigusi, ei kahjustata.

2. Telefilmide (välja arvatud telesarjad, seriaalid ja dokumentaalfilmid), kinematograafiateoste ja uudistesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase 30minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks. Lastesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase 30minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks tingimusel, et saate kestus on pikem kui 30 minutit. Usutalituste ülekannete vahele ei või paigutada telereklaami ega otsepakkumisi.

▼M2

_____

▼B

Artikkel 14

▼M2

_____

▼M1

2. Selliste ravimite otsepakkumine, mille turustamiseks on vaja luba ravimitega seotud õigusnormide ühtlustamist käsitlevas nõukogu 26. jaanuari 1965. aasta direktiivis 65/65/EMÜ ([1]) määratletud tähenduses, ja raviteenuste otsepakkumine on keelatud.

▼B

Artikkel 15

▼M1

Alkohoolsete jookide telereklaam ja otsepakkumised peavad vastama järgmistele nõuetele:

▼B

a) see ei või olla suunatud otseselt alaealistele ega mingil juhul kujutada alaealisi kõnealuseid jooke tarbimas;

b) selles ei seostata alkoholi tarbimist kehalise suutlikkuse suurenemise ega liiklusvahendi juhtimisega;

c) see ei loo kujutlust, et alkoholi tarbimine soodustab sotsiaalset või seksuaalset edukust;

d) selles ei väideta, et alkoholil on raviomadusi või et see ergutab või rahustab või aitab lahendada isiklikke probleeme;

e) see ei tohi soodustada alkoholi liigtarbimist ega esitada karskust või mõõdukust negatiivse omadusena;

f) selles ei rõhutata, et suur alkoholisisaldus on jookide positiivne omadus.

▼M2

_____

Artikkel 18

1. Telereklaamilõikude ja otsepakkumiste lõikude osakaal ühes tunnis ei tohi ületada 20 %.

2. Lõiget 1 ei kohaldata teadaannete suhtes, mida ringhäälinguorganisatsioon edastab seoses oma saadetega, ning otseselt nendest saadetest tulenevate lisatoodete, sponsorlusteadete ja tootepaigutuse suhtes.

Artikkel 18a

Otsepakkumise saated peavad olema sellistena selgesti eristatavad heli ja kujutise abil ning nende katkestusteta kestus on vähemalt 15 minutit.

Artikkel 19

Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* telekanalite suhtes, mis on pühendatud eranditult reklaamile ja otsepakkumisele, samuti telekanalite suhtes, mis on pühendatud eranditult eneseklaamile. III peatükki ja samuti artiklit 11 ning artiklit 18 ei kohaldata kõnealuste kanalite suhtes.

([1]) EÜT 22, 9.2.1965, lk 369. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 93/39/EMÜ (EÜT L 214, 24.8.1993, lk 22).

▼B

Artikkel 20

Ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, võivad liikmesriigid ühenduse õigust asjakohaselt arvesse võttes üksnes oma riigi territooriumile mõeldud teleülekannete suhtes, mida avalikkus ei saa üheski teises liikmesriigis otseselt ega kaudselt vastu võtta, kehtestada muid kui artikli 11 lõikes 2 ning artiklis 18 sätestatud eeskirju.

▼M1

▼B

V PEATÜKK

▼M2

Alaealiste kaitse teleringhäälingus

▼M1

Artikkel 22

1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate televisiooniorganisatsioonide edastatavate telesaadete hulgas ei ole ühtki sellist saadet, eelkõige pornograafiat või põhjendamatut vägivalda sisaldavat, mis võib tõsiselt kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut.

2. Lõikes 1 sätestatud meetmed laienevad ka muudele saadetele, mis tõenäoliselt kahjustavad alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut, välja arvatud juhul, kui ringhäälingusaate edastusaja valiku või mõne tehnilise meetme abil on tagatud, et edastuspiirkonna alaealised selliseid ringhäälingusaateid tavaliselt ei kuule ega näe.

3. Lisaks sellele tagavad liikmesriigid selliste saadete kodeerimata edastamise korral, et nendele saadetele eelneb akustiline hoiatus või et neid saab ära tunda sümboli järgi, mis on nähtav kogu saate jooksul.

▼M2

▼B

VI PEATÜKK

▼M2

Õigus esitada vastulause teleringhäälingus

▼B

Artikkel 23

▼M1

1. Ilma et see piiraks liikmesriikide muude tsiviil-, haldus- või kriminaalõiguslike sätete kohaldamist, peab vastulause esitamise õigus või võrdväärne õiguskaitsevahend olema koda- või riikkondsusest olenemata igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kelle õigustatud huve on eelkõige maine või hea nime osas kahjustatud teleprogrammis esitatud ebaõigete väidetega. Liikmesriigid tagavad, et vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite tegelikku kasutamist ei takista põhjendamatute tingimuste kehtestamine. Vastulause edastatakse mõistliku aja jooksul pärast põhjendatud nõude esitamist nõude aluseks olevale saatele vastaval ajal ja viisil.

▼B

2. Vastulause esitamise õigust või võrdväärseid õiguskaitsevahendeid kohaldatakse kõikide liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate ringhäälinguorganisatsioonide suhtes.

▼B

3. Liikmesriigid võtavad meetmeid, mis on vajalikud vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kehtestamiseks, ja määravad kindlaks nende kasutamise korra. Eelkõige tagavad nad, et kõnealuse õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamiseks on piisavalt aega ja et nende kasutamise kord võimaldab teistes liikmesriikides elavatel või asuvatel füüsilistel või juriidilistel isikutel neid nõuetekohaselt kasutada.

4. Taotluse vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamiseks võib tagasi lükata, kui selline vastulause ei ole lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaselt õigustatud, kui sellega kaasneks karistatav tegu, kui sellega võetaks ringhäälinguorganisatsioon tsiviilvastutusele või kui see on heade tavadega vastuolus.

5. Nähakse ette kord, mille alusel saab vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamist käsitlevaid vaidlusi kohtulikult läbi vaadata.

▼M1

VIa PEATÜKK

Kontaktkomitee

Artikkel 23a

1. Komisjoni egiidi all asutatakse kontaktkomitee. Komiteesse kuuluvad liikmesriikide pädevate asutuste esindajad. Komitee eesistuja on komisjoni esindaja ja see tuleb kokku kas eesistuja algatusel või liikmesriigi delegatsiooni taotlusel.

2. Kõnealuse komitee ülesanded on:

a) hõlbustada käesoleva direktiivi tegelikku rakendamist korrapäraste nõupidamiste abil, käsitledes direktiivi, eelkõige selle artikli 2 kohaldamisest tulenevaid praktilisi probleeme ja muid küsimusi, mille arutamist peetakse kasulikuks;

b) esitada omal algatusel või komisjoni taotluse korral arvamusi käesoleva direktiivi sätete kohaldamise kohta liikmesriikides;

c) toimida arutelukohana, kus arutatakse seda, milliseid küsimusi tuleks käsitleda artikli 4 lõike 3 kohaselt liikmesriikide esitatavates aruannetes, aruannete metoodikat, artiklis 25a nimetatud sõltumatu uurimuse eesmärke, seda käsitlevate pakkumuste hindamist ja uurimust ennast;

d) arutada nende korrapäraste nõupidamiste tulemusi, mida komisjon peab ringhäälinguorganisatsioonide, tootjate, tarbijate, valmistajate, teenusepakkujate ning ametiühingute ja loometöö tegijate esindajatega;

▼M2

e) hõlbustada liikmesriikide ja komisjoni vahelist teabevahetust audiovisuaalmeedia teenuseid käsitlevate reguleerivate meetmete hetkeolukorra ja arengu osas, võttes arvesse ühenduse audiovisuaalpoliitikat ja asjakohaseid tehnilisi arenguid;

▼M1

f) uurida kõiki kõnealuse sektori arengusuundi, mille arutamine tundub kasulikuna.

▼M2

VIb PEATÜKK

Liikmesriikide reguleerivate asutuste vaheline koostöö

Artikkel 23b

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et anda üksteisele ja komisjonile käesoleva direktiivi sätete, eelkõige artiklite 2, 2a ja 3 kohaldamiseks vajalikku teavet, eelkõige liikmesriikide pädevate sõltumatute reguleerivate asutuste kaudu.

▼B

VII PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 24

Käesoleva direktiiviga kooskõlastamata valdkondades ei mõjuta direktiiv liikmesriikide õigusi ja kohustusi, mis tulenevad kehtivatest telekommunikatsiooni või ringhäälingut käsitlevatest konventsioonidest.

▼M2

———————

Artikkel 26

Komisjon esitab hiljemalt 19. detsembril 2011 ja seejärel iga kolme aasta tagant Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta ja teeb vajaduse korral täiendavaid ettepanekuid direktiivi kohandamiseks audiovisuaalmeedia teenuste valdkonna arenguga, võttes eriti arvesse tehnika viimaseid arenguid, sektori konkurentsivõimet ja meediakirjaoskuse taset kõikides liikmesriikides.

Aruandes hinnatakse samuti lastesaadete ajal edastatava telereklaami küsimust ning eelkõige seda, kas käesolevas direktiivis esitatud kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed eeskirjad on võimaldanud nõuetekohast kaitset.

▼B

Artikkel 27

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.